KARÁCSONYI ÁLOM

Amikor már megáll az emberi gondolkodás is és nincs menekvés a világ gondjai elől: oly jól esik a karácsonyi kisded jászla mellett meghuzódni és kérni abból a kis melegből, melyet nem a rideg számitás, nem szivtelen emberek kegye, hanem az egyszerü barmok lehellete nyujt a halandó lélekeknek. Különösen jó ilyenkor, a nélkülözés és megpróbáltatások napjaiban, amikor ugy sincs legtöbb szegény magyarnak fejét hova lehajtania. Mert ha akad is néhány puha párnája, hányan vannak honfitársaink közül olyanok, akiknek még szalmazsákos priccs sem jut és bizony nem egy esetben szomorubb a magyar sorsa a háborut nem látott Kanadában, mint a világégés frontjainak lövészárkaiban.

És ha mélyen a lelkébe néz, a legtöbb kanadai magyar azt fogja találni, hogy minden előitélet vagy ellenszenv dacára talán mégis bensőbb volt az az óhazai karácsonyeste, amikor az egész család és a rokonság körében gyültek össze a felékesitett fenyőgalyak köré vagy hallgatták a pásztorok énekét. S ilyentájt még azok is, akik egyszer egy esztendőben szoktak csak eljárni a karácsonyi gyermek elébe, beismerik, hogy mégis szebben zugott fel az orgona ott abban a kis felvidéki, erdélyi, bánáti avagy csonkaföldi faluban, ahol a magyar levegő édességét, a táj varázsát és az otthon melegét szivták magukba az anyatejjel.

Hányan, de hányan gondolnak most majd vissza arra a kis magyar falura, ahol gyermekkorukat töltötték és ahol először ülték körül a karácsonyfát! Legtöbbjüket bizonyára keserü érzés tölti el, amikor arra gondolnak, hogy most azokon a szép tájakon nem a magyar többé az ur, hanem idegen martalócok ünneplik a maguk tisztességtelen zsákmányát. Bizonyára megváltozik nem egy magyarnak a felfogása az idei karácsony alkalmával is és a nyomor, a nélkülözés összefog a karácsonyi hangulattal abban, hogy valódi megvilágitásba helyezze a szülőföld szeretetének hivatását a Kanadában megtelepedett magyarok számára.

És ha még oly messze lennénk is attól a kis fatornyos falutól, családtól, rokonoktól, még a rádióhullámoknál is gyorsabban és biztosabban szikráznak át távolságokon, óceánokon keresztül a szeretetnek a hullámai. Karácsony a szeretet igazi ünnepe, amikor felnőtt és gyermek örül a Megváltásnak. Ha pedig arra gondolunk, hogy talán még soha a történelemben nem volt az emberiség annyira rászorulva a megváltásra, mint a mai szomoru időkben, akkor méltán kivehetjük mi is részünket a Megváltó születésének megünnepléséből.

Lehet, hogy akadnak közöttünk olyanok is, akiknek már megfásult a szive a boldogulásért való reménytelennek látszó küzdelemben. Tudjuk, hogy vannak, akik nem hisznek már többé sem Istent, sem embert, annyira letörte őket az élet keménysége. Lesz mindenesetre olyan is közöttünk, aki nem hisz már a karácsonyi szeretet életet adó melegében sem és pusztán a könyörtelen anyagiasság elvére akarja épiteni sorsát. Utóvégre nem is lehetne kivánni, hogy mindenki tényleg érezze is a karácsonyt magában, hiszen a zsidók is megtagadták a saját fajtájukat s idegeneknek engedték át a jászol melegét.

Azért — amugy titokban — nincs még a legsorsüldözöttebb magyarok között sem, aki legalább álmában ne járna a karácsonyi szeretet istállójában. Akinek — miként csak gyerekkorában — ne hozna valami ajándékot legalább vágy alakjában a karácsonyi kisded. Nem csecsebecsét, játékot, meséskönyvet, — hanem egy szebb magyar jövendőt. Amikor minden magyarnak lesz megélhetése, egy kis háza, földje, otthona, ha nem is a Tiszaháton, de valamelyik kanadai határban. Amikor a jelenlegi földönfutó-élet helyet méltán kiérdemelt jobb sors, megelégedettség, kis család fogja övezni azokat is, akik majd csak akkor tudják megérteni, hogy mi is tulajdonképen a karácsony.

Villamosáramot fejlesztenek az Óceán vizéből

CLAUDE FRANCIA MÉRNÖK KORSZAKALKOTÓ TALÁLMÁNYÁVAL MEGOLDOTTA A TENGERVIZ HŐENERGIÁJÁNAK KIHASZNÁLÁSÁT

Az egyenlitő tájékán a Nap sugárzása mintegy 26—28 C-ig melegiti a felszini vizet s évente átlagosan 6000 kg. vizet párologtat el az óceánok felszinének minden négyzetméteréről. E kiapadhatlan energiaforrás láttára önkéntelenül is felmerül az a gondolat, nem lehetne-e a párolgás gyorsitásával elegendő gőzt termelni kis nyomásu gőzturbinák számára, melyek azután villamos áramtermelő géppel, u.n. dinamóval összekapcsolva, olcsó áramot szolgáltatnának ipari és világitási célokra.

Eddig igen egyszerünek látszik az egész, van azonban a dolognak egy nagy bökkenője. A párolgás gyorsitásához ugyanis a hütővizet nagy mélységből kell szivattyuzással fölemelni, amire az egész termelt energia rámenne. Claude francia mérnök azonban nem ijedt meg az eléje tornyosuló nehézségektől, hanem a következő megoldást eszelte ki. Ha elég tágas és jó hőszigeteléssel biró csővel lemegyünk 1000 lábig, akkor ebből elegendő a vizet egyszer kiszivattyuzni, mert a helyére tóduló hideg viz nagyobb sürüségénél fogva 1 lábbal rövidebb oszlop alakjában tart egyensulyt a melegebb és ritkább külső viztömeggel. Állandó üzem közben tehát a cső belsejében levő hideg viz mindössze 1 lábbal fog alacsonyabban állani a külső felszinnél s igy a hütő vizet 1000 láb helyett mindössze 1 láb magasságra kell emelnünk. Ez a munka azonban a gőzből termelt energiának a számitások szerint mind össze 2%-a s igy az üzem legalább is elméletileg biztositva van.

Már a laboratóriumi kisérletek teljes sikerrel jártak és a francia Tudományos Akadémiának 1926-ban bemutatott kis modell kifogástalanul működött a gyakorlati kivitel szempontjából kételyek merültek föl. A kritikusok hada főleg akkor kezdett gáncsoskodni, mikor meghallották, hogy Claude gyors tempóban akar hozzáfogni a nagyarányu tervek megvalósításához.

Claude erre kisérlettel felelt s 1928-ban a Mosel-folyó öblében megpróbálta a gyakorlati alkalmazást. A turbina működésbe jött, mozgatva az összes szükséges segédszivattyukat és a dinamó leadta az előirt teljesitményt. Ezzel Claude kimutatta, hogy az üzem nemcsak elméletileg, hanem gyakorlatilag is biztositottnak tekinthető.

Minthogy a gyakorlati próba a Mosel-folyón kitünően sikerült, Claude hozzáfogott a nagy terv kiviteléhez. Szinhelyül a Mexikói-öböl környékét választotta, mert ebből indul ki a Golf áramnak 80 fokos meleg vize, mely Kuba sziget és a floridai félsziget közti keskeny tengerszoroson zuhatag módjára ömlik át az Atlanti-óceánba. It tehát a természet jóvoltából állandóan rendelkezésre áll a kifogyhatatlan melegvizkazán s Kuba szigetén egyuttal közelében marad az emberi kulturának és a technikai segédeszközöknek, melyek a csővezeték elkészitéséhez és a mélységben való elhelyezéséhez szükségesek.

Claude maga is érezte, hogy a csővezeték az egész vállalkozás sarkpontja, mert mégis csak más dolog a Mosel öblében egy 30 láb hosszu csövet elhelyezni, mint a tengermélyébe 6 láb átmérőjü s esetleg 6000 láb hosszu csőóriást lebocsátani és a kitüzött célnak megfelelően rögziteni. Először Kuba szigetének fővárosa: Havanna körül próbálkozott, mert a part közelében jelentékeny mélységeket vélt találni s itt a gyártelepek segédeszközei is szolgálatára álltak a kutatásnak. A bu városnak egész serege nyomozta végig a partvidéket, az eredmény azonban nem volt kedvező: sehol sem találtak megfelelő mélységet a csővezeték számára. Erre kiterjesztették a kutatásokat Kuba szigetének egész északi partvonalára és a Matanzas-öbölnél, Floridával szemben, végre siker koszoruzta fáradozásukat: megtalálták a szükséges mélységet s abban a sarki áramlatoktól származó hideg vizet.

Most jött azután a dolognak legnehezebb része: az időközben elkészült óriási méretü csővezetéknek lesüllyesztése. Ez nyilvánvalóan szokatlan feladat elé állitotta a mérnököket s meg felelő tapasztalatok hiján nem is lehetett gyors eredményt várni. Az első kisérlet még a mult évben történt, de teljesen balul ütött ki, amennyiben egy hirtelen támadt vihar tönkretette a csövet. Ilyen kudarc más embernek bizonyára kedvét szegte volna, Claude azonban nem csüggedt, hanem fanatikus kitartással ujra munkához látott, hogy a tapasztalatokon okulva, ebben az évben jobban kihasználhassa a kedvező időszakot.

Az uj cső a nyár elejére elkészült s ezt mintegy 20 méteres darabokban szállitották Matanzasba. Itt összeállitva még a nyár folyamán fogtak hozzá a lesüllyesztés kényes munkájához. A szükséges javitásokat elvégezve üzembe helyezték a szivattyukat és az ily módon meggyorsitott párolgás következtében a langyos kazánok kifogástalanul működtek.

Claude sikerét az egész világ sajtója ismertette s a legutóbbi havannai kábeltávirat már arról számol be, hogy a hideg viz áramlása az első szivattyuzás óta zavartalanul tart s a próba üzem a dinamókkal nagyszerüen beválik. Amikor a matanzasi erőmüvet a közönségnek bemutatták, az egyik dinamó éppen a telep világitási áramszükségletét látta el 40 darab, egyenként 250 wattos izzólámpával, de a látogatóknak bizonyára nem jutott eszükbe, hogy az izzólámpák sugarából ugyan azon trópusi nap energiája árad rájuk, mely a tenger vizéből a párák milliárdjait emeli a magasba, fölmelegiti az óceánok felszini viztömegeit s a parányi embernek módot ad arra, hogy a bele oltott isteni szikra erejével belenyuljon az örök körforgásba és a saját céljaira használja ki a nagy természet titokzatosan működő erőit.

Bodócs István.

RÉSZLETEK AZ OROSZ ELLENFORRADALOMRÓL

ROTHERMERE LAPJA, A "DAILY MAIL" LELEPLEZTE A SZOVJET LEGUJABB TERRORJÁNAK MOZGATÓ RUGÓIT — MEG AKARTAK SZABADULNI STALINTÓL A TÖBBI VÖRÖS VEZÉREK

A londoni "Daily Mail", mely nagy s szinte meghálálhatatlan szolgálatokat tett a magyarságnak azzal, hogy a trianoni béke szerződés igazságtalanságait az angolszász nemzetek lelkiismerete elé tárta, december 10-iki számában világraszóló szenzációt pattantott ki az oroszországi eseményekkel kapcsolatban. A "Daily Mail" egyik tudósitója most tért vissza Moszkvából és amit a szovjet cenzura miatt nem jelenthetett lapjának táviratilag vagy levélben, azt most megirta Londonba érkezésekor Anélkül hogy a legkisebb elfogultság hangján emlékeznék oroszországi érdekfeszitő tapasztalatairól, teljesen tárgyilagosan irja meg élményeit és azokat a hireket, melyeket szerinte Moszkvában ma már minden beavatottabb ember tud.

A "Daily Mail" szerint hónapok óta suttognak arról, hogy a papnövendékből mindenható diktárrá vedlett Stalin ellen ösz szeesküvés folyik. Állitólag a számüzött Trotzky, Rakovsky s Zinovjev lettek volna a mozgalom élén, azonban az ő nevelket nem emlitették a hivatalos vizsgálat során, nehogy ezáltal propagandát csináljanak a Stalin-elleneseknek. Az előbb halálra, majd pedig tiz évi szigoritott börtönre itélt mérnökök is Trotzkyék utasitásai szerint dolgoztak volna, azonban még idejében leleplezték terveiket és tőrbe csalták őket.

Egy másik hiradás szerint Trotzkyék nem az ugynevezett iparpárttal, tehát a legutóbb elitélt mérnökökkel és azok több ezer főre rugó, bizalmi szovjet állásban levő hivével lettek volna összeköttetésben, hanem a katonasággal. Ennek következtében "helyezték át" a moszkvai helyőrséget, melyet az erdők sürüjében elrejtett géppfegyverekkel tároltak azután le az Ogru pribékjei.

Ugyanekkor Stalin megtudta hogy összes külföldi nagykövetei, illetőleg megbizottai tulajdonképen az ellenzék hivei és ennek következtében az angol, francia, német, osztrák, litván és más orosz megbizottakat azonnali hatállyal felfüggesztették és a legszigorubb vizsgálatot inditották meg ellenük. Sokolnikov londoni szovjetminiszter elfogatására három csekadetektivet küldtek, azonban Sokolnikov keresztüllátott a szitán és tudta, hogy mi vár rá, ha Moszkvába megy s igy inkább Londonban maradt. Engedetlenségéért most egy szovjetbizottság előtt kell felelnie, melyet külön ezért küldtek az angol fővárosba.

Az ellenzéki mozgalmakkal kapcsolatban az összes kerületi népbiztosokat felfüggesztették és helyükbe Stalin rokonságát és legbizalmasabb embereit helyezték. Miután egyes nagyobb városokban valóban komolyra fordult a mozgalom és a szovjet arzenálokból megmagyarázhatatlan módon nagy mennyiségü fegyver és lőszer tünt el, érthető Moszkva idegessége. Mindemellett nagyon ügyes volt a mérnökök tárgyalásának beállitása, miután ezzel eltereltek a figyelmet a másik, sokkal veszedelmesebb mozgalomról, melynek a "Daily Mail" szerint ezrek fizették meg életükkel és szabadságukkal az árát.

„Kiszáritják" az Egyesült Államokat

Hogy mennyire "beválik" az amerikai száraz politika, azt legjobban mutatja Doran washington szeszbiztos legutóbbi jelentése. Ebből világosan látható, hogy az Egyesült Államok polgárai nem tartják valami nagyra — legalábbis a gyakorlatban — a szárazak gondolkozásmódját. Az elmult 12 hónap folyamán például összesen 54,085 börtönbüntetésre hoztak végzést az amerikai biróságok, melyből 22,405 alkoholcsempészettel vagy fogyasztással kapcsolatban történt.

Nem kevesebb, mint 14,000 esztendőt kell a fentjelzett 22,405 amerikai polgárnak elszenvednie a börtönökben a szárazok hóbortja miatt. Ezenkivül 8,633 gépkocsit koboztak el három és félmillió dollár értékben miután azokban szeszt találtak A szeszcsempészettel, illetve fogyasztással kapcsolatban kirótt pénzbirságok összege elérte a hatmilliót hétszázezer dollárt és csupán a felfüggesztett börtönbüntetések 5,305 esztendőre rugnak.

Tekintettel arra, hogy csupán a kormánynak van jogában orvosi, illetőleg ipari célra szeszt előállitani, az emberek legnagyobb része ártalmas szeszárut vásárol, persze többszörös áron Ugyszólván ezerszámra fordulnak elő alkoholmérgezések, főleg a káros "Home-brew" (házi főzés, ejtsd hómbru) fogyasztása következtében. Az Egyesült Államok kormánya azonban hajthatatlan makacssággal ragaszkodik a száraztörvényhez, sőt a társadalom egyes kiváló alakjai, többek között Ford is kijelentette, hogy azonnal megállitja gyárait, mihelyt megengedik a szeszgyártást és fogyasztást.

Az amerikai helyzet alapos ismerői szerint azonban csak az az egyetlen oka a száraztörvény fenntartásának, hogy az ugyne vezett bootleggereknek igen nagy a befolyásuk az egész országban és tulajdonképen a szárazak is azért szárazak, hogy a tiltott szeszfőzést, ezt a legnagyobb hasznot hajtó amerikai ipart fenntartsák. A kormány által az elmult évben orvosi rendelésre forgalomba hozott kétmillió gallon pálinka, 50 ezer gallon rum és 21 millió gallon bor a tizmillió gallonra rugó ipari szesszel együtt tizedrészét sem teszi ki a 125 millió lakosu ország fogyasztásának s igy a kereslet többi részének előállitásából, illetőleg annak uzsoraáron való eladásából élnek a bootleggerek és a — szárazok egyaránt.

ÉRTÉKES FELFEDEZÉSRE AKADTAK YUCATANBAN

A középamerikai Maya törzs évezredekkel ezelőtt virágzó városainak és kulturájának felderitésére inditott két amerikai repülőgép pilótái már az első nap értékes felfedezésről tettek jelentést a pennsylvaniai egyetemnek, amely a világhirü, de nagyrészt még ismeretlen maya kultura felkutatására kiküldte a bátor repülőket.

A Yucatan félsziget egy szárazföldről megközelithetetlen hegyormán ugyanis hatalmas épületek és az egyptomi pirami sokhoz hasonló gulák emelkedtek, melyek fekvéséről máris pontos térképeket készitettek, hogy az őserdőn keresztül a legalkalmasabb utvonalon közelithessék meg a jelek szerint sok értékes kincset tartalmazó elte metett várost.

KARÁCSONY A HARCTÉREN

IRTA: LISZTNER ANTAL

A világháboru első esztendejében, 1914 december elején, dandárunk Bosznia-Szerbia és Montenegró hármas határánál táborozott. Az orosz gőzhenger az északi fronton neklindult, hogy az osztrák-magyar és a német hadsereget letarolja. Ennek ellensulyozásául a hadvezetőség a szerb fronton nélkülözhető csapatokat az északi frontra küldte. A déli fronton aránylag gyönge erők maradtak. Azonban a decemberi támadásra erősitést kaptunk. Az egyesitett szerb-montenegrói csapatok még igy is tulsulyban voltak. Dandárunk már hét napig vivta a Vrhra-hegyet, de kevés eredménnyel. Irtózatos hideg volt. Az északi szél csontmetszően sivitott végig táborunkon. Az ezred parancsnoka segitséget kért, mert — mint jelentette — katonái kardcsapás és puskagolyó nélkül is elpusztulnak mind ... A segitség hamadnapra megérkezett. A szarajevói várparancsnokság hozzánk vezényelte a 19. magyar népfelkelő menetezredet. Mind somogyi-baranyai-polnai termés. Elsőrangu békebeli katonyanyag. Az Vrhra-Szuhagóra lábánál értek el. Egy napi pihenő és megfelelő tüzérségi előkészités után következett a támadás. Az ezred parancsnoka imára vezényelt, megszólalt a kürt, ima után pedig "Éljen Magyarország!" felkiáltással az ezred támadásba ment át. Rövid de heves küzdelem után a szerb montenegrói csapatok pánikszerü futásban menekültek, sok halottat és nagymennyiségü hadianyagot hagyván hátra. Más nap a Lim-folyó völgyein 30 kilométernyi utat tettünk meg előre, anélkül, hogy ellenséggel találkoztunk volna.

•

Han-Pjésakon vagyunk. Ez 1500 méter magas fensik, évszázados fenyőkkel, a fenyők között a főhadiszállás épülete. (Most a szerb király "vadászkastélya".) Körüskörül óriási zaj, tülekedés, száz meg száz málhás állat ordit a szabadban, vezetőik földalatti lyukakban tanyáznak, tüzelve a nyers fenyőfával; átláthatatlan, fojtó füst terjeng, közben felhangzik a dalmátok sajátságosan elnyujtott dala meg a "mulik" orditása. Most érkezett be egy katonavonat. A szerpentin-utat járó, keskenyvágányu vonat messziről hallatszik már, kerekei surolják a sint, hosszan fütyöl, sivit, mozdonya huhog, mint a kuvik, akárcsak előhirnöke volna a közeli halálnak. Közben hozzák a sebesülteket, hordágyon, kocsin, szamárháton. Nem biztató látvány ... Elesett hőseink felszerelését összeszedik, osztályozzák, ebből egészitik ki a hiányosan felszerelt katonáink készleteit. Vér nyomai fegyveren, szuronyon. Az ember eleinte megrázkódik tőle, de később megszokja. Ez már a háboruhoz tartozik ...

A Bobják—Mendrák, Rogatica—Visegrád szakaszon döbbenetes a csend. Mint a természetben a nagy vihar előtt szokott lenni. Az imént érkezett magyar zászlóalj előre nyomul az Oculiste—Visegrád felé vezető uton. Sétának tünik fel az egész ut, pedig a halálba vezet ... A Drina kanyarulatánál, annak jobb partján terül a kis Visegrád, a balpartján pedig Oculiste telep. A városka déli részén a Drina partján 20 holdra való sik terület, ettől keletre hirtelen emelkedésü, sziklás hegyek. A Drina jobbparti csücske Boszniához tartozik, de hadvezetőségünk stratégiai okokból kiüritette. Ezt az alkalmat felhasználták a szerbek és megerősitették. A magyar zászlóalj biztositott menetben előrenyomul. Semmi ellenállás. A Drina tulsó partja csendes. Azonban a hegyek bozótos növénye az ellenségnek kitünő buvóhelyül szolgál. A zászlóalj pontonokon átszáll a Drinán. Megindul a felderitő járőr. Semmi eredmény. Amint azonban az utolsó szállitmány már közeledik a tulsó parthoz: adott jelre megszólalnak a szerb gép fegyverek, bombák és puskák és néhány perc alatt megsemmisül a zászlóalj ... A pontonon levők közül heten menekülnek meg, sebesülten. A többi a visegrádi katonatemetőben várja a feltámadást ...

A pontonon volt tizedes balkeze két ujját vitte el a golyó. Amint bekötözték, az orvos vissza akarta küldeni a "Hinterland"-ba. Emberünk azonban tört németséggel kijelenti, hogy tovább akar harcolni. Az orvos fejét csóválva, dandárkihallgatásra viszi s ott megkapván az engedélyt, továbbharcol a szerbek ellen. A cseh-szlovén egredhez beosztott magyarnak legendás hire kerekedik. Nem fogja az ellenség golyója, nem retten vissza semmitől, mintha készakarva keresné a halált. Egymásután kapja a kitünteté seket ...

•

Egy hideg decemberi napon négy fegyveres katona a dandárhoz kisér egy lefegyverzett tizedest. Szakaszparancsnoka egy cseh tiszt kisértette be, mert elaludt az őrsön. Büntető feljelentést tett a hadbiróságnál. Dandárparancsnoka azonban méltányolva eddigi hős magatartását, kutatta az okot, miért aludt el. Megszakitás nélkül 6 nap és 6 éjjel voltam szolgálatban, — mondotta — kimerültem, — volt a rövid, de katonás válasz. — Tudom mi vár rám, lövessen főbe!

Az uvác—szarajevói vonaton a többi között egy őrmester utazik hazafelé, a Bakonyságba. Kiváló szolgálataiért őrmesteri rangot és 8 napi szabadságot kapott — a hadbiróság elé állitandó itzedes. Ugyanezen a vonaton négy fegyveres kiséri volt szakaszparancsnokát a szarajevói hadbiróság elé ...

Karácsony este van. A Drina melléke mintha ezer és ezer karácsonyfává változott volna, a sok ezer fenyő között a tábortüzek, mint égő gyertyák a karácsonyfán ünnepiesen világitanak. A természet is — mintha hódolna a betlehemi Kisdednek — fenséges nyugalomba boru. Gyönyörü a táj. Ünnepies hangulat lopódzik a marcona katonák szivébe. Este hatkor a parancsnokságunk rögtönzött földhányásforma fedezékében felhangzik a "Csendes éj, boldog éj"... s mi elfogódva hallgatjuk, lelkünk messze-messze költözött ... mindegyikünk hazagondolva családjára ... Ahány nemzetiség, annyi nyelven felhangzik az öröm-ének: "Jézus Krisztus született ...!" Ünnepi vacsora lesz, tiszt és legénység, mint egy nagy család egyesül az isteni örömben ...

Nem messze tőlünk, puskaropogás, bombadörgés hallatszik. A szerb nem tudja elfelejteni a december elejei veresége t, liheg a bosszutól s karácsonyesténket is megzavarja. A mi embereink is résen vannak. Hiába minden kisérletezés, katonáink állják a küzdelmet, frontunkat áttörni nem sikerül.

Ugyanekkor egy bakonyi falu templomában éjféli misén felhangzik az ének: "Dicsőség ... békesség ... " Egy fiatal asszony gyermekét karján tartva átszellemülten énekli: Békesség embernek!"